

Vladimír Renčín
Hana Čiháková Jindřich Brabec

NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA

*Komedie se zpěvy na motivy
Aristofanovy Lysistraty*

režie / JAN MILOTA

*Premiéra v Klášterci n. Ohři
dne 13. dubna '92*

NĚKOLIK (INTIMNÍCH) VĚT REŽISÉRA

Vážení diváci,
rád bych Vás oslovil ještě než se zvedne opona. Práději by k tomu již nemusela být příležitost. Při nastudování hry jsme měli dost času na to, aby její úroveň byla na takové výši, že divák odliší kupříkladu dramatickou pauzu od přestávky a nehrne se v nejdůležitějším okamžiku k buffé, ale naopak, díky jevištní profesionalitě nás, ochotníků, považuje i třiminutové výpadky v textu za dramatické pauzy. Také již minimálně od polovičky by divák měl tušit, že hrajeme komedii.

TATO HRA MÁ VŠAK Dvě VÝZNAMNÁ DATA:

- * 6. listopad 1991 - to jsme se sešli poprvé, a
- * 6. března 1992 - to jsme se sešli poprvé všichni!

Byl jsem proto nucen zvolit nevyhlášený tzv. filmový způsob. V praxi to znamená, že režisér zkouší dle toho, jaká je momentální účast herců. První týden se „dělá“ třeba 8. obraz 2. jednání a třetí měsíc pak 1. obraz 1. jednání. Tato metoda je sice u neuházněných souborů výhodná, ale může se pak snadno stát, že herci prohradí pointu hry již několik minut poté, co se otevřela opona, zatímco závěr hry se Vám může jevit jako zcela nepochopitelný a jak by ne, vždyť by mohlo jít kupříkladu o expozici.

Přesto Vám přeji v nezměrném svém optimismu pěknou zábavu.

Režisér

NĚKOLIK (ROZHOŘČENÝCH) VĚT HERCŮ

Vážení diváci,
naš režisér tvrdí, že pravdu má jen on a maminka. Prohlašujeme: „Není tomu tak!“
Křikem Stanislavského s Ejzenštejnem chtěl objevit novou dramatickou formu. Dokonce chystal na toto téma seminář pro soubor Teatr - Laboratorium v Opole. Teprve když přišel na to, že se mu na jevišti nepodaří udělat „detail“, začal tvrdit, že byl ovlivněn naší špatnou docházkou, inscenaci však poznamenal on sám.

Není také pravda, že pointu prohrádíme předem a závěr bude zmatečný. Soubor, který mě v předtuše, uložil pro orientaci do textu poslední důležitou větu hry:

Aeybalides - Vždyť přece všechno dobře dopadlo.

V úctě Vaši

herci.

VLADIMÍR RENCÍN

Vl. Rencín znám především jako karikaturista a ilustrátor.

Za svou tvorbu získal několik cen a vyznamenání.

M. Korníček o něm napsal:

"Rencín ví svoje. A říká to svými kresbami."
Adaptace Aristofanovy *Klytstraty* je jeho dramatickým debutem.

JINDŘICH BRABEC

Hudební skladatel J. Brabec je původním povoláním učitel. Absolvoval pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde se později stal asistentem na katedře hudební výchovy.

Byl dramaturgem tančnického orchestru Československého rozhlasu v Praze.

Na počátku své tvorby se věnoval především vážné hudbě, která však nakonec ustoupila hudbě tančnické a jazzové.

Je nositelem zlaté, stříbrné i bronzové lyry, Dělnické hotvy i Grand Prix Sopoty a dalších cen.

Je autorem 21 muzikálů.

Dr. HANA ČIHÁKOVÁ

Dr. Hana Čiháková, autorka písňových textů, je původním povoláním psychologka.

V hudebních nakladatelstvích Supraphon a Panton vydala již několik desítek gramofonových desek.

Získala řadu cen na písňových festivalech.

Texty, jejich písně jsou součástí mnoha muzikálů. Je autorkou písní k řadě filmů a televizních programů.

Stejně jako Vladimír Rencín žije i ona v Hradci Králové.

OSOBY A OBSAZENÍ:

LYSISTRATA : Jveta Svobodová
MYRTYLA : Květuše Klaváčová
ANDRIA : Ludmila Machová
ERODIKÉ : Běla Lanzerová
PHOEBÉ : Jiřina Jupová
KALONIKÉ : Alžběta Suchá
RADNÍ : Josef Škoteč
THUKID : Jiří Lanzer
LUKIANOS : Oswald Jiřstl
JULIAN : Karel Vodrážka
HEYBALIDÉS : Václav Štauber
DAMIÁNOS : Jan Štanzal (^{zvěrn} Jan milota)
HEYBALIDŮV SEN : Alžběta Suchá

výtvarník scény a kostýmů • Jilona Žitňová
realizace scény • Stanislav Šilhavý
realizace kostýmů • Jiřina Jupová, Jveta Svobodová
hudební nahrávka • Česká muzika Novák a syn
zvuk • Libuše Kocábová
světla • Karel Kubín
stavba dekorací • Stanislav Jupa, Saša Pilský
text sledují • Věra Šimová, Marie Macáková

